
3

Herdenking van de heer Vergeer

Aan de orde is **de herdenking van de heer W.J. Vergeer**.

De voorzitter:

Ik verzoek u allen te gaan staan.

Op 28 juni jongstleden overleed op 91-jarige leeftijd Wim Vergeer, oud-senator van de Katholieke Volkspartij. Hij was lid van de Eerste Kamer van 11 mei 1971 tot 17 juli 1979.

Willebrordus Johannes Vergeer werd op 28 maart 1926 geboren in Zeist. Na de mulo te hebben doorlopen, volgde hij wat toen nog "nijverheidsonderwijs" heette. Daarna voltooide de heer Vergeer een opleiding moderne bedrijfsadministratie in Utrecht.

Vanaf 1945 werkte de heer Vergeer in Utrecht als constructeur en later als chef bedrijfsbureau bij Werkspoor N.V. Voor dit bedrijf werkte hij in Argentinië, bij de Deltawerken, in de autobusbouw en in de chemie.

De politieke loopbaan van de heer Vergeer ving aan in 1962, toen hij benoemd werd als gemeenteraadslid in Utrecht. Deze functie zou de heer Vergeer tot 1977 vervullen, waarvan hij de laatste elf jaar tevens wethouder van bedrijven en verkeer was. Bij zijn afscheid kreeg hij de zilveren stadsmedaille uitgereikt.

Op 11 mei 1971 werd de heer Vergeer beëdigd als lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal. In dit huis hield hij zich bezig met Europese Zaken, Verkeer en Waterstaat en Binnenlandse Zaken. In zijn maidenspeech sprak de heer Vergeer zich uit voor transparantie in het lokaal en regionaal bestuur. Hij pleitte ervoor dat er bij de bestuurlijke herindelingsduidelijk werd gemaakt wat de bestuurlijke en sociologische functie was van wat toen nog "gewesten" heetten. De heer Vergeer werd in dit huis gekenmerkt als een openhartige en ongekunstelde politicus.

In juni 1975 kreeg de politieke loopbaan van de heer Vergeer een nieuwe dimensie. Binnen de KVP was er een leiderschaps crisis ontstaan vanwege een geschil over de koers van de partij. Na het plotselinge vertrek van de partijvoorzitter werd de heer Vergeer aangewezen als zijn opvolger. Bij zijn aantreden gaf hij aan dat hij een einde wilde maken aan de discussie over de koers van de partij en dat de band tussen de partijtopy en de basis moest worden hersteld.

In de aanloop naar de fusie van KVP, ARP en CHU tot het CDA bevond de heer Vergeer zich als partijvoorzitter in de moeilijke positie dat hij zowel de belangen van zijn eigen partij als de nog te vormen fusiepartij tegen elkaar moest afwegen. Toch bleef hij geduldig vertrouwen uitstralen. Om het overlegmodel te laten prevaleren over het conflictmodel zette hij zijn onbetwiste bestuurlijke kwaliteiten in. Zo droeg de heer Vergeer eraan bij dat de ideologie van de KVP in het CDA herkenbaar bleef.

In 1978 kreeg de heer Vergeer er naast zijn partijvoorzitterschap en Eerste Kamerlidmaatschap nóg een politieke functie bij. Hij werd benoemd tot lid van het Europees Parlement. Het eerste jaar werd hij hiertoe aangewezen door

de Staten-Generaal, daarna werd hij rechtstreeks gekozen. Met als gevolg dat hij de Eerste Kamer verliet.

Toen hij in 1979 werd gekozen als vicevoorzitter van de CDA-fractie in het Europees Parlement, zag hij zich genoodzaakt om zijn partijvoorzitterschap neer te leggen. De heer Vergeer koos ervoor zijn aandacht vol op zijn activiteiten in Brussel te richten.

Binnen het Europees Parlement ontwikkelde de heer Vergeer zich tot deskundige op het gebied van ontwikkelings-samenwerking. In 1987 initieerde hij een onderzoeksmis-sie naar het democratiseringsproces en de bescherming van mensenrechten in Suriname. Voor een resolutie van zijn hand over dit onderwerp ontving hij in het Europees Par-lement brede steun. Ook voerde hij een succesvolle eenmans-campagne om geld vrij te maken voor blindheidsbestrijding in ontwikkelingslanden.

Deze successen vond hij zelf te marginaal. De heer Vergeer kreeg naar zijn idee binnen het Europees Parlement te weinig ruimte om zijn visie op het ontwikkelingsvraagstuk uit te werken. Derhalve besloot hij in 1989 het Europees Parlement te verlaten en zich volledig op het ontwikkelings-werk te richten. Bij zijn afscheid werd hij door de christen-democratische fractie voor zijn inspanningen onderscheiden met de Robert Schumannpenning.

Gedurende zijn werkzame leven vervulde de heer Vergeer een gevarieerd aantal andere maatschappelijke functies. Zo was hij voorzitter van het Nederlands Katholiek Vakver-bond, vicevoorzitter van de Stichting Overheid-Bedrijfsle-ven-Arbeidsmarkt en voorzitter van Samenwerkingsstichting voor Voortgezet Onderwijs in Uden.

De heer Vergeer was ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Moge ons respect voor zijn persoon en zijn grote verdiensten voor de Nederlandse en Europese parlemen-taire democratie tot steun zijn voor zijn familie en vrienden.

Ik verzoek eenieder om een moment stilte in acht te nemen.

De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.